

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus Duodecimus. Sicut dissensio Principum Christianorum, fuit huc usque Imperii Turcici firmamentum: sic stabilito nunc foedere inter potentissimos Reges, de felici Belli Sacri exitu, optimè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

NUMERUS DUODECIMUS.

*Sicut dissensio Principum Christiano-
rum, fuit huc usque Imperii Tur-
cici firmamentum: sic stabilito
nunc fœdere inter potentissimos Re-
ges, de felici Belli Sacri exitu,
optimè sperandum; si omnes piissi-
mos Innocentii XI. conatus pro-
movere satagant.*

§. I.

rtissimum est, ut tristissimâ,
tot sæculorum experienciâ, ni-
mis constat, omnem in debel-
lando huc usque Turcâ difficultatem,
ortam ex divisione, & dissensione
Principum Christianorum. Adeoque
Reipublicæ Christianæ languorem,
tum prodiisse, & se prodidisse, cum
Monarchia transit in Polyarchiam:
sicut ex adverso Turcarum robur
emicuit; cum Polyarchiam Ottoman-
nus in Monarchiam transtulit. Quo-
circa magnus Turcarum Imperator,

cum sit Monarcha singulis Regibus po-
 tentior, à Christianis non potest vin-
 ci, nisi ad Monarchiam redeant; &
 Monarchiæ infideli, Monarchiam fi-
 delem opponant. Quis porrò ad hanc,
 inter Principes Catholicos unitatem
 stabiliendam, conservandam, & con-
 summandam, magis idoneus, in terris,
 quàm Pater communis omnium Chri-
 stianorum! unicum militantis Ecclesiæ
 Caput: summus Christi in terris Vi-
 carius. Cui propterea, omnes fideles,
 jure divino caput inclinare debere,
 dubium non est. Quin etiam summi
 Principes & Reges Christiani, ejus
 pedes osculantur in illius Persona
 Christum ipsum, Regem Regum
 venerantes. Bessarion Cardinalis, vir
 magnæ prudentiæ assererat, Turcam
 „ similem esse lupo, qui cum sit pili
 „ concoloris, canes pilo discordes, vel
 „ infinitos non metueret: paucis ve-
 „ rò unius pili conspectis, fugam ador-
 „ naret. Ita prorsus Christianos Prin-
 cipes licet plurimos, & potentissimos,
 si discordes sint non metuit: sed ridet
 Turca: paucos verò si concordés sint,
 reformidat, & fugit. Quin & Soly-

mannus ipse Caroli V. æmulus & antagonista, ut Ferdinando Imperatore Caroli fratre se potentiorē ostenderet, ejus Legato insultans dixit, se esse draconem unius capitis, sed multarum caudarum; Ferdinandum verò, & Christianos esse draconem multorum capitum, sed unius caudæ. Quasi diceret Christianorum Imperium est Polyarchicum, ideoque discors, & imbecille, meum verò est Monarchicum, ideoque concors & validum. Igitur in hoc Bello; voluntariè, se ipsos, suaque Deo uni trino Sacrificantes: uniant se Principes Christiani uti fecerunt eorum majores Romano Pontifici: atque istâ ratione, Monarchiam Christianam contra Mahometanam tyrannidem redintegrabunt: eamque Turcicâ longè validiorem constituent, ac mari, atque terrâ Turcam invadent, quod omninò faciendum censuit Carolus V. At ne quis fidelis vel Hæreticus ditiones Principum, eo tempore quo Bellum Sacrum capessunt, quovis titulo invaderet, Eugenius III. cavet sub pœna Anathematis:

idem cavit Innocentius III. quem paulò ante citavi: caveant id ipsum Principes Christiani fœderati: fœderis enim prima conditio hæc est, ut si quis unum invadat, cæteri omnes eum quasi publicum Regis Regum Christi JESU, & Christianæ Reipublicæ hostem communem, & proditorem nefarium persequantur. Det Deus, unus, trinus, ut omnes Reges, Principes, & populi Christiani, in uno spiritu, ad pristinam primorum fidelium, quorum erat cor unum & anima una, Sanctam unionem, & Christianam Monarchiam ab uno mediatore Dei & hominum sancitam, hoc Apostolico & universali Jubilæo revertantur.

Quapropter, nunc de felici Belli Sacri exitu vix dubitandum, præsertim si uti Moyse orante, Josuë vincebat Amalec, ita & nos cum Machabæis, Numinis opem, precibus, jejuniiis, Sanctâ vitâ, dignis pœnitentiæ fructibus, bonisque operibus; assiduè nobis conciliare satagamus: quarum rerum hoc Jubilæum illicium est, imò inchoatio, & præludium. Sanè

hisce annis plures viri Religiosi, Sanctitatis, & Prophetiæ opinione celebres, prædixerunt certò instare ruina-
nam Turcici Imperii: ac Christianos
breui potituros Terrâ Sanctâ.

§. II.

FAc sit Deus, ut omnes & singu-
li Christiani, maximè verò Prin-
cipes, tanquam membra mystica
„ illustriora, unico totius Corporis
„ Christi Capiti visibili, sic in hoc Sa-
„ cro Bello adhæreant; sicut decet
„ bonos filios, optimo Patri, in om-
„ nibus se conjungere: nullisque pri-
„ vatis diffidiis, commodis, aut in-
„ commodis sejungi sese aut divelli à
„ quolibet patiantur! Certè in con-
„ fesso est apud omnes, illum quem
„ modò singulari suâ providentiâ Tri-
„ nitas Divina, toti Ecclesiæ suæ,
„ summum Pastorem dedit, & inco-
„ lumem servat, rem Christianam,
„ & Bellum Sacrum, contra commu-
„ nem hostem Christianorum, & ini-
„ micum Crucis Christi, modis omni-
„ bus promovere: paterna ejus pie-

tas, & charitas erga omnes, ardens
 ipsius zelus pro fidei, & Religio-
 nis propagatione; sollicitudo om-
 nium Ecclesiarum; instantia quo-
 tidiana, pro Ecclesiasticis legibus;
 morum integritas, & totius vitæ
 sanctimonia; in quem nulla cadit
 fraudis suspicio; præclarissima agen-
 di ratio, ab omni cupiditate aliena,
 carni & sanguini omninò contraria:
 istæ omnes eximix virtutes, illum
 omni veneratione dignissimum red-
 dunt; atque ut uno verbo plurima
 quæ reticeo exprimam: Vir est secū-
 dum cor Dei: Verè Pater communis
 Christianorum, quos omnes univer-
 sali charitate complectitur: omnibus
 paternæ dilectionis testimonia exhi-
 bens: & ut fidelis dispensator, ocu-
 latâ dextrâ, Thesauros Ecclesiæ filiis
 remotissimis, & pro Religione Catho-
 licâ præliantibus, dividens, sicut ad-
 jutor magnificus, in opportunitati-
 bus; sibi in nullo parcens, ut omnibus
 indulgeat & præsto adsit. Certè, ex
 tanto Pontifice virtutum omnium
 exempla peti posse non negant vel
 ipsi Apostolicæ Sedis inimici, quem si

„ non diligunt, ut unicum universalis
 „ Ecclesiæ visibile Caput, illum suspi-
 „ ciunt, & tam verè quam honorificè,
 „ uno ore collaudant. De hoc Pontifi-
 „ ce, dici potest quod de Innocentio
 „ VIII. affirmabat Angelus Politianus:
 „ Videtur mihi Innocentius Pontifex
 „ maximus; via quadam Regia ad im-
 „ mortalem gloriam contendere. Imò
 „ id quod de Innocètio assererat San-
 „ ctus Augustinus *Epist. 92.* Deus Inno-
 „ centium gratiæ suæ præcipuo mune-
 „ re, in Sede Apostolicâ collocavit.
 „ Plura de tam vigilantibus, tam probo,
 „ & tam bono totius Dominici gregis
 „ Pastore, vero Beati Petri successore,
 „ & JESU-CHRISTI Vicario, poste-
 „ ritati tradent Annales Ecclesiastici?
 „ Cui vitam in plures annos produci, ad
 „ majorem Sanctissimæ Trinitatis glo-
 „ riam, & novam venerationem, per
 „ triplicem Missæ Eucharisticæ oblatio-
 „ nem, sicut in Natali Domini, ubique
 „ stabiliendum desiderio desiderant: & à
 „ Deo, uno, trino, hanc illi voluntatem
 „ inspirari, enixè postulant, fideles Ro-
 „ manæ Ecclesiæ filii. Amen.

O Sanctissima Trinitas unus Deus;

tu es Dominus universorum, in cuius manibus sūt Christi in terris summi Vicarii, omnium Ecclesiæ Principum, & Regum Christianorum corda, emitte ex alto, per Divinam Dei-Hominis, nobiscum in Altari residentis Eucharistiam, Christianæ charitatis, & unitatis Sacro-Sanctum Symbolum; Emitte, inquam, de sinu tuo Spiritum Sanctum tuum, Spiritum Sapientiæ, & intellectus, Spiritum consilii & pietatis, timoris tui, & divinæ charitatis, veritatis, & unitatis, atque concordiæ & obedientiæ; ut omnes omninò fideles & Principes Christiani, in uno Baptismate renati, unico pane supersubstantiali vivificati, in unâ Ecclesiâ Christianâ, Catholicâ, Apostolicâ, Romanâ, unico visibili, omnium fidelium Capiti, in unâ eademque fide adhærentes, sicut membra de membro, unum Christi Corpus mysticum constituentia: in uno spiritu universalis dilectionis, habentes cor unum & animam unam sicut primi Christiani: omnibus modis conentur, & magis satagant evertere Imperium tyrannicum summi, & sæ-

vissimi Crucis Christi inimici; ut tuum nomen Sanctum, tuam gloriam, Trinitatem tuam, in unitate Divinitatis agnoscant, adorent, & celebrent omnes gentes: & omnis terra confiteatur Nomini tuo sancto: teque Deum, unum, trinum, Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum, omnis lingua confiteatur, & super omnia exaltet. Dilexisti ô Trinitas Divina, portas Sion super omnia tabernacula Jacob! ut quid ergo Deus exercituum; venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt nomen Sanctum tuum? Ecce terra illa Sancta, terra promissionis tuæ, in quâ te laudaverunt patres nostri, tradita est alienigenis, qui assiduè sacrilego ore blasphemant Nomen tuum, & Christi tui. Locus ille in quo Deus-Homo, Verbum Incarnatum, unigenitus Dei Filius, Emmanuel nobiscum Deus, conversatus cum hominibus, operatus est salutem in medio terræ: nunc possidetur ab Antichristianis. Exurge Domine, vindica probrum tuum; excita in Christianis, Machabæos, qui gentes conterant & convertant, qui

tibi tuam gloriam, Christo JESU patrimonio, proprio ejus Sanguine acquisitum, Ecclesiae militanti suum regnum, Terrae Sanctae vitam fidem, & sanctitatem asserant, ac postliminiò restituant.

§. III.

TU ipse es ô Deus exercituum : qui excitasti nuper, ante Viam Austriæ, invictissimum Poloniae Regem, Joannem III. Qui toto orbe Christiano trepidante, tantâ fortitudine, & felicitate, paucis, sed selectis copiis, usque ad ducenta belatorum millia aggressus est : ut cum flore nobilitatis Polonæ, & Germanorum Procerum, omnes Turcarum vires, non solum invictissimè sustinerit, verum etiam attriverit, frangerit, profligaverit. Urbem obsidentibus deditioi proximam, & cum illâ periclitantem Christianitatem, pristinae libertati reddiderit, siquidem protinus ut venit, & vidit; Christo auxiliatore vicit, omnium fidelium gratulatione & exultatione; Rex ille piissimus

piissimus æquè ac fortissimus, Turcarum terror & Domitor: dignus omnino, immortalis gloriâ, apud Deum & apud homines. Quippè qui Personam suam omnibus carissimam, vitam, & Regiæ Domus claritatem, pro gloriâ Crucis, pro conservatione Orbis Christiani, & pro omnium salute litavit, summiq̃ue in terris Christi Vicarii, sacris sollicitudinibus dedicavit, consecravitq̃ue.

Quam ob rem, grati animi ergo commune hoc esse debet fidelium omnium votum: ut Rex Regum Christus, cui data est omnis potestas in Cœlo & in terra: tam Christiani, tam Pii, tam magnanimi Regis consilia, conatus, certamina, novis Benedictionibus, auxiliis, & victoriis, sic cumulet, ut gaudium fidelium sit plenum: Reverà Christianis Regibus ipse unus Deo auspice viam præbuit stravitq̃ue, ac pariter ostendit, quàm facile, ille communis Ecclesiæ hostis, cunctis formidolosus, subigi, imò funditus deleri & extingui possit, si Christiani Principes junctis armis, malint bellum in ipsum capescere,

K

quàm privatarum rerum respectu, communibus incendiis flagrare. Igitur communibus viribus eum impetant, diversis copiis & locis eum invadant: ut non modò eum procul à suis finibus arceant, sed & planè profligent, extirpent, & exterminent: Hoc Deo auxiliante facilè fiet, si concordibus studiis, in communi periculo, quod quisque potest præsidii, in medium conferat. Sic res Christiana, invicta, integra, tranquilla, perfecta, & sub uno totius Ecclesiæ, Capite visibili, summo Pastore, Christi in terris Vicario, Beati Petri successore, omnium controversiarum, quæ ad fidem, mores, Sacramenta, & universale bonum totius Ecclesiæ militantis, spectant, Judice, ac moderatore, bene ordinata permanebit, ad finem, ab omnium hominum Salvatore intentum: idest ad illuminationem gentium, ad sanctificationem fidelium, & ad salutem prædestinatorum, ad vitam æternam in Christo JESU Domino nostro ad hunc finem à Deo trino optimo obtinendum, ordinaria media sunt

ordinatissima & efficacissima, dum-
modò illis ut bonos Christianos decet
bene utamur, videlicet morum refor-
matio secundum Evangelium Christi,
perseverans, humilis, & communis fi-
delium, charitatis vinculo unitorum,
inter sese oratio, & bonorum ope-
rum multiplicatio; potissimum ve-
rò quotidiana Sacrificii Eucharistici
oblatio; sancta ac frequens Commu-
nio. De quo tertio medio, hæc memo-
randa sunt.

NUMERUS XIII.

*Ut Deus exercituum, per Divinam
Eucharistiam omnium victricem,
extendat potentiam Brachii sui,
effundens iram suam in hostes fi-
dei: tollantur scandala è Templis di-
catæ Sanctissimæ Trinitati, & è ca-
stris fidelium.*

§. I.

 I per totum orbem Christia-
num, Divina Eucharistia, eâ,
quàm tanta Majestas in illa sub-
stantialiter residens, meritò ab omni-